

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 13 november 2008 in zaak nr. 08/37775 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 oktober 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 november 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 november 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Sijnders, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

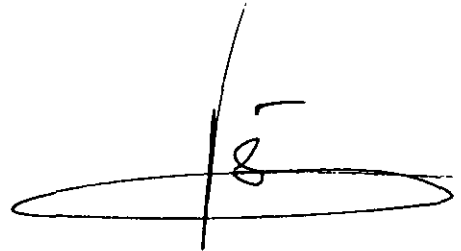
w.g. Sijnders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 december 2008

279

Verzonden: 5 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a loop on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

247
12

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door L. Huijzendveld
Telefoon 0900-8844
Fax 020-5596270
V-nummer / Zaak / Zaak - 11/08/2008
Datum 20/10/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

INF 9909 19 4060
21 OCT 2008
2110608 PDR
110

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Lubertus Huijzendveld, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Ghana
Nationaliteit(en) : Ghanese, Ghanese
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

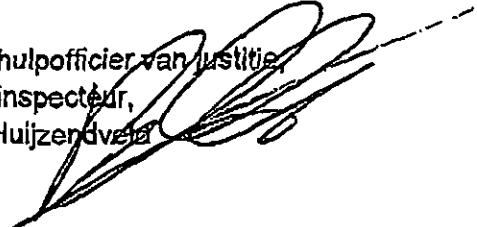
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 20/10/2008
Tijd : 18:16 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,

de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
L. Huijzen

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 08/37775

V-nr.:

Inzake: geboren op van (gestelde) Ghanese nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. J. Wattilete, advocaat te Amsterdam,

tegen: de staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. W. Vrooman, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 20 oktober 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 22 oktober 2008 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Op 4 november 2008 heeft verweerder de vrijheidsontnemende maatregel opgeheven.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 5 november 2008. Eiser is aldaar vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. De inbewaringstelling van eiser is vanaf de aanvang onrechtmatig. Eiser had, gelet op zijn aanvraag om een verblijfsvergunning, op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in bewaring moeten worden gesteld.

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. Verweerder had de opgelegde maatregel met terugwerkende kracht van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000

AWB 08/3775 inzake

2

kunnen omzetten naar de b-grond van dat artikel, maar heeft dit niet gedaan, omdat er dan getet op artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 binnen vier weken, derhalve vóór 17 november 2008, een beslissing had moeten komen inzake de verlengingsaanvraag van eiser. Nu deze termijn niet haalbaar was, heeft verweerder een belangenafweging gemaakt en is de bewaring van eiser opgeheven. Verweerder verzoekt de rechtbank om geen schadevergoeding aan eiser toe te kennen, dan wel de schadevergoeding te matigen tot nihil, omdat eiser criminele antecedenten heeft. Bovendien konden de gronden die ten grondslag zijn gelegd aan de maatregel, de maatregel tot 17 november 2008 dragen.

De rechtbank overweegt het volgende.

De rechtbank stelt vast dat de bewaring na de indiening van het beroep is opgeheven. Thans moet worden beoordeeld of er gronden zijn om schadevergoeding toe te kennen.

Niet in geschil is dat eiser op grond van de verkeerde grondslag in bewaring is gesteld. Een onjuiste grondslag maakt de inbewaringstelling onrechtmatig, indien de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Hiervan is in het onderhavige geval niet gebleken. Daarbij komt betekenis toe aan het feit dat de ingevolge artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 toegestane duur van de bewaring op het moment van de opheffing nog niet was verstreken. Voorts heeft eiser de in de maatregel, als grond voor het inroepen van het belang van de openbare orde, vermelde feiten en omstandigheden niet bestreden. De rechtbank verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 25 januari 2005, nummer LJN: AS7889. De rechtbank is op grond van het voorgaande van oordeel dat de bewaring niet vanaf het begin, naar eiser stelt, onrechtmatig is geweest.

De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren. De rechtbank acht verder geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 08/3775 inzake

3

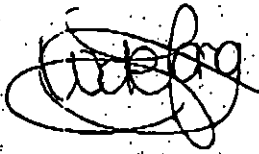
III. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Beestman, voorzitter, in tegenwoordigheid van W. de Jong-Koops, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 13 november 2008.

Afschrift verzonden op: **13 NOV. 2008**

Conc.: WdJ
Coll: DBo
D: C

~~VOOR KOPIE CONFORM DE GRIEFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM~~

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:5, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

WATTILETE

advocaten

mr. J.G. Wattilete
 mr. M.O. Wattilete
 dr. mr. E. Tahiti

Achillesstraat 95-97 hs
 1076 PX Amsterdam
 Telefoon: 020 6760266
 Telefax: 020 6764848
 advocaten@wattilete.nl
 www.wattilete.nl

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 NOV 2008	
ZAAKNR.	1426
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Amsterdam, 19 november 2008

Betreft: hoger beroep van tegen de uitspraak van de
 rechtbank s'-Gravenhage

BEROEPSCHRIFT

Appellant voor deze zaak woonplaats kiezende te Amsterdam aan de Achillesstraat nrs. 95-97 hs (1076 PX) ten kantore van de advocaat en procureur mr. J. Wattilete, welke appellant bepaaldelijk daartoe is gevolmachtigd namens hem dit beroepschrift ondertekent en indient.

Appellant heeft op 22 oktober 2008 beroep ingesteld tegen het besluit van Staatssecretaris van Justitie tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Het beroep is ter zitting van 5 november 2008 door de rechtbank 's Gravenhage zittinghoudende te Amsterdam behandeld.

De rechtbank heeft op 13 november 2008 uitspraak gedaan waarbij het beroep ongegrond is verklaard (bijlage I).

Appellant kan zich niet verenigen met de inhoud van voornoemde uitspraak en stelt middels deze daartegen hoger beroep in.

Grief I

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen, dat een onjuiste grondslag de maatregel van inbewaringstelling onrechtmatig maakt, indien de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen, dat hiervan is in het onderhavige geval niet gebleken.

WATTILETE

advocaten

Ten onrechte heeft de rechtbank hierbij overwogen, dat daarbij betekenis toe komt aan het feit dat de ingevolge artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 toegestane duur van de bewaring op het moment van de opheffing nog niet was verstreken.

Toelichting

De rechtbank is tot het oordeel gekomen, dat de maatregel van bewaring op een onjuiste grondslag is opgelegd.

Appellant stelt zich echter op het standpunt, dat in het geheel geen grondslag voor het opleggen van de maatregel voorhanden was en derhalve vanaf het begin de bewaring een onrechtmatig karakter heeft gedragen.

Buiten kijf staat, dat appellant op **8 juli 2008** een aanvraag voor een verblijfsvergunning heeft ingediend. De Staatssecretaris van Justitie heeft het vorenstaande niet betwist. Appellant valt derhalve niet onder de toepassing van artikel 59 lid 1 onder a van de Vw, maar onder de werking van artikel 59 lid b van de Vw.

Ingevolge artikel 59 lid 4 van de Vw kan echter de bewaring van een vreemdeling, zoals appellant die valt onder de werking van artikel 59 lid 1 b van de VW, niet langer dan 4 weken duren.

De termijn van 4 weken zoals bedoeld in artikel 59 lid 4 VW begint te lopen vanaf het moment dat de aanvraag voor een verblijfsvergunning is ingediend door de vreemdeling. Appellant heeft de aanvraag voor het verlenen van een verblijfsvergunning ingediend op 8 juli 2008. Het vorenstaande betekent, dat de termijn van 4 weken, zoals neergelegd in artikel 59 lid 4 van de VW, ingaat op 8 juli 2008 en op 5 augustus 2008 tot een einde is gekomen. Ten tijde van het opleggen van de maatregel van bewaring op 20 oktober 2008 was de termijn van 4 weken in de zaak van appellant ruimschoots verstreken.

De rechtbank heeft gemeend de opvatting van de Staatssecretaris te moeten volgen inhoudende, dat de termijn van 4 weken ingaat op het moment dat de maatregel van bewaring is opgelegd te weten 20 oktober 2008 volgens welke visie de 4 weken termijn eindigt op 17 november 2008.

De rechtbank miskent op vorenstaande wijze dat de termijn van 4 weken, zoals wordt bedoeld in artikel 59 lid 4 van de Vw waarbinnen op de aanvraag voor een verblijfsvergunning dient te worden beslist, en gedurende welke periode de bewaring kan voortduren, het moment van het indienen van de aanvraag voor een verblijfsvergunning bepalend en niet het tijdstip waarop de maatregel van bewaring is opgelegd.

Appellant verwijst in dit verband naar de jurisprudentie van uw Raad :

ABRvS, 14 augustus 2002, JV 2002/342

ABRvS, 2 december 2004, JV 2005/51

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitbetaald.

WATTILETE

advocaten

Uit de jurisprudentie volgt, dat de termijn van 4 weken ingaat op de datum van de aanvraag van de verblijfsvergunning en niet op het moment van het opleggen van de maatregel van de bewaring.

Het vorenstaande komt hierop neer, dat ten tijde van het opleggen van de maatregel van bewaring geen enkele grondslag, noch de grondslag zoals vervat in artikel 59 lid 1 onder a van de Vw, noch de grondslag van artikel 59 lid 1 onder b van de Vw, de maatregel van bewaring kon dragen. Immers toepassing van artikel 59 lid 1 onder b van Vw had zijn werking verloren wegens het ruimschoots overschrijden van de termijn van 4 weken van artikel 59 lid 4 van de Vw.

De uitspraak van de rechtbank is dan ook strijdig is met de wet te achten en de bewaring van appellant is anders dan de rechtbank meent vanaf het begin onrechtmatig geweest.

Gelet op het vorenstaande kon van een belangenafweging zoals de rechtbank heeft toegepast, in kader waarvan door de rechtbank bijzondere betekenis is toegekend aan de 4 weken termijn van artikel 59 lid 4 van de Vw, geen sprake meer zijn. Immers het gaat in deze zaak niet om toepassing van een onjuiste categorie, maar om het geheel ontbreken van een wettelijk basis voor het opleggen van maatregel van de bewaring.

In het licht hiervan kan het belang van de openbare orde de maatregel van bewaring evenmin rechtvaardigen.

Doch zelfs indien wel een belangenafweging van toepassing zou zijn dan kan enkel het gestelde belang van de openbare orde de maatregel van de bewaring niet dragen. Appellant is weliswaar veroordeeld wegens het plegen van een strafbaar feit, maar dit belang staat in geen enkele verhouding met de ernst van het gebrek van de opgelegde maatregel van de bewaring en de hiermee geschonden belangen.

Bovendien kan aan het belang van de openbare ingevolge artikel 59 lid 1 van de Vw slechts betekenis worden toegekend in samenhang met het oog op uitzetting. Uitzetting van appellant die tijde van het opleggen van de maatregel van bewaring rechtmatig in Nederland verbleef, en op wie artikel 59 lid 4 van de Vw niet van toepassing was, speelde niet ten aanzien van appellant. Ook om deze reden kan van een belangenafweging waarbij aan het belang van de openbare orde enige betekenis behoort te worden toegekend geen sprake zijn.

Grief II

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen, dat appellant de in de maatregel, als grond voor het inroepen van het belang van de openbare orde, vermelde feiten en omstandigheden niet bestreden.

WATTILETE

advocaten

Toelichting

Appellant bestrijdt, dat de feiten en omstandigheden welke aan de openbare orde ten grondslag zijn gelegd niet zijn betwist.

Appellant is echter primair van oordeel, dat het belang van de openbare orde de onrechtmatige bewaring van appellant niet dragen. In dit verband verzoekt appellant hier als herhaald en ingelas te beschouwen al hetgeen namens appellant onder grief I naar voren is gebracht.

Grief III.

De rechtbank is op grond van het voorgaande van oordeel dat de bewaring niet vanaf het begin, naar eiser stelt, onrechtmatig is geweest.

Toelichting

Appellant verzoekt hier als herhaald en ingelas te beschouwen al hetgeen namens appellant onder Grief I en II naar voren is gebracht.

Uit het vorenstaande volgt dat de bewaring vanaf beging zonder een wettelijke grondslag is opgelegd en derhalve ook vanaf dat moment onrechtmatig is achten.

REDENEN

Waarom appellant middels deze hoger beroep instelt tegen de uitspraak van de rechtbank van 13 november 2008 en verzoekt hij het beroep gegrond te verklaren en vergoeding van de schade toe te kennen.

Gemachtigde

J. Wattilete

Bijlage: uitspraak van de rechtbank van 13 november 2008